við e-n, to attack one; s. vélræðum við e-n, to scheme against one; (4) to amount to, be equivalent to (E. var þar at búi sínu, svá at þat sætti vetrum eigi allfám); s. tíðindum, to be important news, be of importance (er þat komit til eyrna mér, er mér þykkir stórtíðindum s.); s. ráði, to be advisable (litlu ráði þykkir mér s. ferð þessi); s. sannindum ok réttindum, to regard truth and right; hann spurði, hví (= hverju) þat sætti, he asked how it came about, what was the reason.

SÆTA, f. a woman whose husband has gone out of the country.

SÆTI, n. (1) seat; vísa e-m til sætis, to assign a seat to one; (2) hay-rick (brjóta ofan s.).

SÆTIS-STÓLL, m. a chair of state.

sætra, n. pl. *mountain pastures* (til sætra ok í bygðinni), = setr.

SÆ-TRÉ, n. pl., poet. 'sea-trees', ships.

SÆTT, a. n. so that one can sit; setit er nú meðan s. er, we have sat as long as we could.

SÆTT (pl. -IR), f. reconciliation, agreement (s. þeira konungs ok Erlings), = sátt.

SÆTTA (-TTA, -TTR), v. to reconcile (s. e-n við e-n); refl., sættast, to come to terms; s. á málit, to come to an agreement in the matter.

SÆTTA-BRIGÐI, n. *breach* of an agreement; -LAUST, a. n. *without truce*.

SÆTTAR-BOÐ, n. = sáttarboð; -BRÉF, n. written evidence of agreement; -EFNI, n. basis of an agreement; -FUNDR, peacemeeting; -GØRÐ, f. = sáttargørð; -ORÐ, n. pl. words of peace, mediation; -ROF, n. breach of an agreement; -STEFNA, f. = -fundr.

SÆTTA-UMLEITAN, f. = sáttarumleitan.

SÆTT-FÚSS, a. willing to come to terms or make peace.

sœkja

SÆTTIR, m. peace-maker, reconciler.

SÆVAR-, gen. from 'sær'; -BAKKI, m. sea-beach; -BORG, f. a castle on the sea; -DJÚP, n. the deep sea; -GANGR, m. the swell of the sea, the sea running high; -HAMRAR, m. pl. sea-crags.

SŒFA (-ĐA, -ĐR), v. (1) to put to death, kill, esp. a sacrificial beast (sœfð vóru þau kvikendi, er goðunum var fórnat); (2) refl., sœfast, to be killed; s. á sverðinu, spjótinu, to be killed by a sword or spear thrust through the body (sæfist hón á sverðinu ok deyr).

SŒFARI, m. sacrificing priest.

SŒFING, f. sacrifice (s. guðs lambs).

SŒGR (pl. -IR), m. (1) wet weather, rain; (2) tumult, uproar (s. mikill er í bænum ok lið allt ölótt); (3) shred [rífa líkanna í sægi sundr].

SŒKJA (SŒKI, SÓTTA, SÓTTR), v. (1) to seek (hann ætlar at s. sér kirkjuvið ok siglir þegar á haf); þangat sækir þik engi, no one will seek thee thither; s. heilræði ok traust at e-m, to seek good counsel and help from one; s. um liðveizlu við e-n, to call on one for support; (2) to go to fetch (B. átti erendi yfir fjörð at s. skjöldu sína ok vápn); s. e-t í e-n stað or til e-s staðar, to go to a place to fetch a thing (s. grös upp í hlíð, vatn til lækjar); (3) to visit, come to (enn aldna jötun ek sótta); s. en heim, to come to see one, visit one in his home; s. bing, to attend or frequent á bing; s. e-n at liðveizlu, um liðveizlu, to call on one for support; (4) to attack, assail (s. en með vápnum; þessir munu s. oss með eldi); s. e-n heim, to fall upon one in his house (Gunnar sóttu heim beir höfðingjar, er ...); (5) to catch, overtake (nú fiðr